

Ο Αλέξανδρος Μ. Σταυρόπουλος ως Πανεπιστημιακός Δάσκαλος

Η προβολή της Εκδηλώσεως από το *Ενορία εν δράσει* είχε μεγάλη απήχηση και επισκεψιμότητα. Την παρακολούθησαν πολλοί και αρκετοί είχαν την καλοσύνη να επικοινωνήσουν και να συγχαρούν. Από όλες τις επιστολές και τα σημειώματα θελήσαμε να περιλάβουμε την αντίδραση της Θεολόγου Χρυσούλας Χατζηλία, μιας προπτυχιακής και μεταπτυχιακής φοιτήτριας, του τιμώμενου Καθηγητού, ως αντιπροσωπευτικό δείγμα της εκτιμήσεως των φοιτητών και φοιτητριών, προς τον Δάσκαλό τους.

Χαίρετε Κύριε Καθηγητά,

Εύχομαι να είστε καλά.

Σας στέλνω αυτό το απλό και σύντομο ηλεκτρονικό μήνυμα επειδή με χαρά άκουσα τις ομιλίες, που ακούστηκαν στην τιμητική εκδήλωση, η οποία πραγματοποιήθηκε για να σας τιμήσει.

Ακούγοντας τα περισσότερα σημεία των ομιλιών, ο νους ταξίδεψε αρκετά χρόνια πίσω στα φοιτητικά μου χρόνια, όπου σας είχα καθηγητή τόσο στο προπτυχιακό όσο και στο μεταπτυχιακό. Ευχάριστες αναμνήσεις ξεπήδησαν, και ήρθαν στηθύμηση μου στιγμές από τα μαθήματα.

Εγώ δεν έχω διδακτορικό, ούτε σας ξέρω τόσο καλά όσο οι ομιλούντες. Θα ήθελα όμως να προσθέσω δύο πραγματάκια, βιωματικά, μιλώντας μέσα από την πτωχή μου εμπειρία. Είναι η οπτική ενός φοιτητή.

Με αυτό που θέλω να ξεκινήσω είναι με την διαφορετικότητα του προσώπου. Ένα προπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών έχει πολλά μαθήματα, τα οποία κάνουν πολλοί και διαφορετικοί καθηγητές. Ελάχιστοι είναι εκείνοι που θα σου μείνουν στο τέλος, ελάχιστους θα θυμάσαι. Όχι γιατί εσύ είσαι εμπαθής ή περίεργος ή αδιάφορος, αλλά γιατί λίγοι είναι εκείνοι που θα σε προσεγγίσουν. Ελάχιστοι καθηγητές είναι πρόθυμοι να σε συμβουλέψουν, να σε καθοδηγήσουν, να σε διδάξουν. Στα τότε φοιτητικά μου χρόνια λίγοι ήταν εκείνοι που ήταν διαφορετικοί, ξεχωρίζαν, ανάμεσά τους και εσείς.

Νοιαζόσασταν για τον κάθε φοιτητή ξεχωριστά. Κοιτάγατε το πρόσωπο του άλλου, και αναλόγως την διαφορετικότητα του προσώπου προσαρμόζατε την ποιμαντική σας, την μέθοδο προσέγγισης και τον βοηθάγατε.

Ακόμα και τώρα, τόσα χρόνια μετά, είστε ανοιχτός απέναντι σε κάθε φοιτητή και έτοιμος να του δείξει δρόμους, νέους ορίζοντες, τροφή για να προβληματιστεί και να εξελιχθεί. Ανοιχτός στην χρήση νέων τεχνολογιών, εναρμονιζόμενος με την εποχή μας, μη θέλοντας να μείνει πίσω στις εξελίξεις

της εποχής, ακολουθώντας το ρεύμα της εποχής, αλλά παρόλα αυτά δεν αλλοτριώνεστε ούτε χάνετε την μοναδικότητα του προσώπου.

Ευσαρκώνετε τις αρχές και τις αξίες της ποιμαντικής, και όσα αναφέρετε στα άρθρα σας και στα ποιήματά σας τα βιώνετε και τα μεταδίδετε στους άλλους. Ένδεχομένως πρώτα πράττετε και εκ των υστέρων γράφετε. Δείξατε εμπράκτως τη στάση φιλοξενίας και από εκεί που ήταν του Rogers, έγινε του Σταυρόπουλου.

Σας ευχαριστούμε για όλα μέσα από τα βάθη της καρδιάς μας!

Να είστε πάντα καλά και εσείς και η σύζυγός σας!

Με εκτίμηση και σεβασμό

Χατζηλία Χρυσούλα